

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

KLASA 40 (3)

INDUSTRISKE SVOJINE

IZDAN 1. FEBRUARA 1929.

PATENTNI SPIS BR. 5474.

Thomas Daniel Kelly, metallurgist, London.

Postupak za izradu legura.

Prijava od 7. septembra 1927.

Važi od 1. decembra 1927.

Traženo pravo prvenstva od 22. septembra 1926. (Engleska.)

Ovaj se pronalazak odnosi na postupak za izradu legura, koje se sastoje iz 10 do 90% bakra i 90 do 10% gvožđja sa ili bez malih proporcija (ispod 10%) drugih metala, kao što su hrom, nikal, i tome slično. Primeri: 30 delova bakra i 10 gvožđja ili 90 gvožđja i 10 bakra se mogu legirati, da bi se dobila kovna legura zlatne boje u prvom primeru i srebrna boja kovne legure u drugom primeru ili pak jednaki delovi od svakog metala daće vrlo kovnu leguru prijatne purpurne boje.

Po ovom pronalasku rad se izvodi u električnoj peći sa oruđjima za zagrevanje punjenja na pr. 90 crvenog usijanja i subekventno brzo povećanje temperature do tačke topljenja kovnog gvožđja (1500° do 1600°C) u prisustvu neoksidišućih pomagača za topljenje, kao što su kriolit, fluorspat, kalcijum ili magnezijum hloridi, pri čem se održava ne oksidišuća atmosfera u peći.

U nekim slučajevima može se upotrebiti deo ili ceo metal u vidu oksida, n. pr. oksid gvožđja i bakarni metal, oksid bakra i metal gvožđja, ili oksid nikla i metali gvožđja i bakra, ako se nikal želi u leguri. Za leguru sa približno istim delovima od svakog metala, uzima se 50 delova bakra i 50 delova gvožđja, prvenstveno granulisano i dobro izmešano sa 5% oksida nikla i 5% oksida bakra, što se sve pokriva što više jednim od gore pomenutih pomagača (koji pored stvaranja neoksidišuće atmosfere pomoću hlora ili fluida uklanja prisutni ugljenik ili sumpor). Gornje se stavlja u elek-

tričnu peć i dovodi do crvenog usijanja. Po tom se predviđaju rasporedi da se sve topi istovremeno, prvenstveno električnim lukom. Ako je peć indukcionog tipa — sa naizmeničnom strujom — ovo naglo penjanje temperature može se izvesti povećanjem frekvencije konvertorom za frekvenciju. Približno se ista količina nikla i bakra oksida i isti postupak primenjuje kod varianata 90-10 a tako isto drugih.

Oksidi i metali reagiraju jedan sa drugim proizvodeći toplotu pri procesu, štedeći električnu struju, verovatno usled gasova iz pomagača i ugljenika iz elektroda. Izgleda da je potrebno (ako se traže vrlo kovne legure za izvlačenje i valjanje) imati oksida i metala, ili dovoljnu količinu oksida, koji se redukuju u metale, pomoću pomagača, koji stvarno izazivaju dejstvo varenja ili prethodno vezivanje molekila svakog metala, koji onda jedan u drugi ulaze usled naglog povećanja temperature, koja sve topi.

U izvesnim slučajevima električne se peći mogu zagrevati spolja gasnim, čvrstim ili tečnim gorivom, ili se može upotrebiti peć indukcionog tipa, da bi se metali zagrejali do crvenog usijanja i potom pustio električni luk ili povećala frekvencija, — prema slučaju — da bi se oba metala istovremeno istopila.

Patentni zahtevi:

- Postupak za izradu legura iz bakra i gvožđja naznačen time, što se procenat svakog metala uzima u granicama od 10-90 sa

